

Председница Скупштине Ана Брнабић рекла је да ће изаћи у сусрет делу опозиције и испунити захтев за који је сама рекла да више није на столу. Одлука је да се сви избори, и локални, и београдски, одрже 2. јуна. Опозицији је тиме, сматра политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић, дат „врућ кромпир“, и она би, како је рекао за Њузнајт, требало да бојкотује те изборе.

„Ово је сада нови моменат. Данима се прича да ће та понуда стићи. Али, кад рачунаш на минимум неке рационалности или одговорности на тој страни, увек се превариш. После свега што је речено, чинило се да је та прича завршена. Колико смо пута чули да не може, да нећемо да кршимо закон, па Устав... Сад одједном може да се промени Закон о локалној самоуправи. Питање је за госпођу Брнабић како сад може. Можемо се смејати или згражавати над тим, има разлога и за једно, и за друго. То је политикански одиграно вешто, јер ће сад то бити представљено као „ево, све им дајемо“, а заправо није дато ништа. Ово је имало смисла пре месец дана, или три недеље. Да ли људи схватају да су избори расписани, а није морала да их распише. Показало се да притисак даје неке резултате, али све време власт или не попушта ништа, или даје неке козметичке гестове, делом за своје бираче, делом за међународну јавност да би се представили као

конструктивни“, наводи Ђорђе Вукадиновић.

Опозиција треба да захтева да избори буду на јесен

С обзиром на то да четири месеца слушају дијаметрално супротне наводе, грађани су збуњени. На питање како све то звучи бирачима и како да посматрају све што се досад чуло од представника позиције и опозиције, Вукадиновић каже:

„Тешко да могу да поверују да ће ови избори бити добри. Зато је то кварно, али вешто одиграно од стране режима. Јасно је да је бирачко тело режима дисциплинованије од опозиционог, и да на опозиционе бираче све ово делује сигурно деморалишуће. Јер опозиција мора да поправи, а не само да одбрани резултат са претходних избора у Београду. А имаће озбиљан проблем и да га одбрани“, напомиње он.

Аналитичар истиче да је опозицији сада дат „врућ кромпир“.

„Делом звучи као да је то оно што је опозиција тражила. У документима које је опозиција предала, акценат се ставља на изборне услове. А рок је последица испуњавања услова. Усред смо, дакле, кампање“, каже Вукадиновић.

Власт је најпре рекла да ништа не може, па су покушали да лансирају изборе 28. априла. То је, истиче аналитичар, „логика шибицара“.

„То је ако прође – прође. Па онда изађу с нечим другим. Делом су од почетка имали овај сценарио, а делом се у ходу престојавају. Свако то одбијање коштало је опозицију. Неочекивано добро су се држали, буквално све до данас. Иако се спекулисало, посебно у режимским медијима, да пуцају, једни хоће да излазе, други неће“, истиче Вукадиновић.

„Питање хоће ли опозиција ‘преживети’ ову понуду“

Саговорник Н1 додаје да представници опозиције имају различита мишљења, и да је питање да ли ће и ову понуду „преживети“.

Кад кампања уђе у центар пажње, све катастрофалне грешке власти, попут уласка Косова у Савет Европе, одлазе у други план

„Бојкот опозиције може да успе само ако сви сложено бојкотују, или ако сви изађу. Сад је утисак да су подељени, режим је коначно успео у томе, да их подели. Видећемо да ли ће изнедрити неки консензус, односно да ће изаћи на изборе. Питање је да ли ће моћи да створе мобилизацију која је била у децембру. Доста су времена потрошили покушавајући да добију европску јавност, и ту су били доста успешни“, оцењује Вукадиновић.

Два аргумента против изласка на изборе

Види, како каже, два аргумента због којих опозиција не треба да изађе на изборе.

„Један је да дефакто тиме дајете легитимност тој власти и тим изборима, за које сте сами рекли да су покрадени. И друга ствар која је битна, то је да аутоматски, кад кампања уђе у центар пажње, све друге ствари које су болне за власт, од уласка Косова у Савет Европе, имплементирана Француско-немачког плана у поглавље 35 за преговоре о прикључењу ЕУ, резолуције која се спрема у Генералној скупштини УН... Све катастрофалне грешке власти, све то одлази у други план. То је доста битан разлог да се преиспита треба ли на такав начин помагати власт. Мислим да Вучићу тако иду на руку. Опозиција треба да тражи, да захтева да избори буду на јесен. Мој је став лични да на тим изборима не треба учествовати“, наводи аналитичар.

Вукадиновић истиче да више нико не говори о избацивању динара на КиМ, косовским таблицама и томе под каквим терором данас живе Срби на северу Космета.

„Локални и београдски избори би ту тему гурнули у трећи план. Чини ми се да је опозиција у овом тренутку ближа изласку на изборе, али мислим да су аргументи против изласка јачи“, истиче он.

Бојкот носи са собом ризике и за опозицију, али и за режим

Проглас је, додаје, одиграо позитивну улогу у мобилизацији грађана за децембарске изборе.

„Али, рекли су да не могу сада да позову људе да изађу на ове изборе. То је потпуно различит став од оног у децембру. Тако да је то још један потенцијални хендикеп изласка опозиције на ове изборе. Одлука није лака. Бојкот носи са собом ризике и за опозицију, али и за режим. Опозиција мора да освоји толико гласова у Београду да странка Бранимира Несторовића не буде тас на ваги, што бар у овом тренутку делује као немогућа мисија“, каже Ђорђе Вукадиновић.

(Н1, НСПМ)